

Pracovní list

Předmět: Český jazyk

Ročník: 6.

Opakování vzdělávacího celku: Vypravování

Osnova vypravování:

1. Úvod
2. Stat'
 - a/ zápletka
 - b/ vyvrcholení
 - c/ rozuzlení
5. Závěr

1. Přečtěte si ukázkou a vyhledejte charakteristické jazykové prostředky vypravování.

Ukázka z knihy:

Někdy začátkem jara v jednom hlubinném dole na uhlí narazili havíři na tak barevnou skálu, až oči přecházely. Král Jindřich se na to přijel osobně podívat. Nevěřicně kroutil hlavou a pak nechal vyhlásit, že na ten objev hledá odborníka.

A tak se na královském dvoře objevil cizí geolog.

„Oškobrh!“ vykřikl Rudolf, ještě než to stačila Markétka dopovědět. „Krucí!“ a rychle se zarazil – princové nadávat nesmějí, to bylo jasné, proto ho překvapilo, že ho ani Markétka, ani Karolína nepokáraly. Jen Dynda suše poznamenal: „Kluči...“ (z toho se dá poznat, že ještě neuměl „r“ a taky pořád ještě trochu šišlal).

„Ano,“ řekla Markétka, „profesor Oškobrh.“

„Ten zloduch,“ dodala Karolína. „To on z tatínka udělal chamtivec!“

„To teda jo, není nic jinýho než zloduch,“ opakoval Rudolf, „tatínek přece jinak chamtivej... chamtivý není. K narozeninám jsme oba dostali poníky...“

„Ponýty!“ oznámil Dynda, protože neuměl říkat ani „k“, a začal se smát a při tom dělal: „Hyjé! Hyjé!“

Dynda se vlastně jmenoval po svém královském tatínkovi Jindřich. Rudolfovi i Karolíně se ale líbilo říkat mu zkráceně Jindra. Avšak jen co malinký princ Jindřich začal mluvit o sobě ve třetí osobě, označil se za Dyndu, a tak mu tak začali říkat úplně všichni.

„Máš pravdu,“ přikývla Markétka, „v každém člověku jsou namíchané všechny možné vlastnosti. Dobré i špatné. A asi hodně záleží na tom, kým a čím je ten člověk obklopený,

a podle toho se v něm ty vlastnosti probouzí. A tak – když se objevil pan profesor Oškobrh –“

„Jo! Jo!“ zakřičel Rudolf a zamával pěstí jako pokaždé, když střílil za jejich třídu gól. „To von... přemluvil tátu, aby otevřel šachtu Lucii!“

A místo gólu našťvaně hodil doprostřed jezírka veliký oblázek, z jehož žbluňnutí se udělala spousta rozvlněných kol rozbíhajících se až ke břehům.

Karolíně se to nelíbilo: „Tatínek je přece moudřej... moudrý... Jak ho ten hnusnej... hnusný Oškobrh jenom dokázal umluvit?“

Chvilku bylo ticho, v němž bylo slyšet jenom, jak si Dynda cosi brouká. Trošku se to podobalo písničce „Skákal pes přes oves.“

(O chamtivém králi, Jiří Stránský, vydal Meander, 2012)

2. Vypravování nemůže být jednotvárné, potřebujete k němu znát zvláště hodně sloves. Uváděj synonymní výrazy:

Kluci **pádili** -

Slunce **hřeje** -

Vítr **vane** -

Dítě **naříká** -

3. Uprav následující text, použij vhodná dějová slovesa.

Šli jsme polní cestou, **potom** jsme šli do lesa, **potom** jsme **přišli** ke studánce, **pak** jsme zase **vyšli** z lesa, **šli** jsme zase polní cestou a **pak** jsme **přešli** lávku přes potok a **potom** jsme **přišli** do našeho tábora.

Vypracovala: Mgr. Lenka Nesvadbová

